

ВОЕННА КОНВЕНЦИЯ склучена между Русия и България

Подписана въ Петербургъ на 22 Апрель (?) 1902 година **).

1. Настоящето съглашение не преследва агресивни цели, а има предъ видъ само да се противодействува на военната конвенция между Австро-Унгария и Ромжния***).

2. По силата на изложеното въ чл. 1, настоящето съглашение има предъ видъ действията само противъ Австрия и Ромжния и не може да бжде насочено нито противъ Турция, нито противъ друга нѣкоя Балканска Държава.

3. Русия съ всичкитѣ си сили ще съдействува за запазване на целостта и неприкосновенността на територията на България.

4. Въ случай че България или Русия, или дветѣ тия държави заедно, бждатъ нападнати отъ страна на Австро-Унгария или Ромжния, отъ дветѣ тия държави, или пъкъ отъ Тройния Съюзъ, то договорящитѣ държави сж задължени да употребятъ всич-

китѣ си сили и средства за борба съ нападателитѣ, безъ да се спиратъ предъ никакви жертви за постигане на пълень успѣхъ.

5. Ако България бжде заплашена само отъ Ромжния, то срещу нея ще бждатъ насочени българскитѣ въоръжени сили. Ако ли Австро-Унгария обещае на Ромжния морално съдействие или пъкъ въоръжена помощъ, то Русия се задължава да даде на България дипломатическа поддръжка, ако ли пъкъ Австрия мине къмъ активни действия въ помощъ на Ромжния, то и Русия ще излезе на помощъ на България съ достатъчни за смазването на Австрия сили. Сжщо така, ако Австро-Унгарии и Ромжния или Тройния Съюзъ, безъ да започнатъ война противъ България, нападнатъ Русия, то и България е длъжна да мобилизира силитѣ си, като ги съсредоточи съгласно изработения планъ, и щомъ Русия поиска да за-

*) Кореспонденция по Сръбско-Българската война ч. 1. Официално издание. Държавна Печатница 1886 г. (стр. 15).

**) Подписана отъ Началникъ Щаба на Руската Армия Генералъ Жилински и Българския Воененъ Министръ Генералъ Паприковъ. (Гледай Сборникъ на секретнитѣ документи отъ архивата на Руското Министерство на Външнитѣ Работи.) Валидността е оспорвана, поради това че не е била вотирана отъ Нар. Събрание, както и не е ратифицирана.

***) Военна-Конвенция склучена помежду Австрия и Ромжния въ 1901 год. насочена помежду другото противъ България

почне настъпателнитѣ си действия противъ австро-румънскитѣ войски.

6. Въ случай на война на Русия и България съ Румъния и Австро-Унгария или съ Тройния Съюзъ, България ще запази най-строгъ неутралитетъ спрѣмо Турция и крайна предпазливостъ въ сношенията си съ нея, за да не би поради единъ конфликтъ съ тая държава да се предизвикатъ усложнения въ общото положение.

Предъ видъ на изложеното, като остави на Балканитѣ за наблюдение на границата и за запазване реда и спокойствието въ страната само една малка частъ отъ своитѣ сили, тя ще съсредоточи армията си на Дунава за действие противъ Румъния, съгласно плана, който ще се изработи.

7. Плановетѣ за мобилизация и съсредоточаването на Българската Армия и частитѣ ѝ, както и плановетѣ за отбрана и настъпление за изпълнение на поставенитѣ отъ руския главенъ щабъ задачи и цѣли, трѣбва своевременно да се изработятъ подъ ръководството на Руския Главенъ Щабъ съвмѣстно съ Българското Военно Министерство и се утвърдятъ отъ Негово Величество Всерусийския Императоръ. Споредъ нуждата, тѣ ще се преглеждатъ, поправятъ и допълватъ.

8. Главното командване на въоръженитѣ сили на Русия и България въ време на войната и ръководството на операциитѣ, било че действуватъ руската или българската армии заедно или по отдѣлно, т. е. на отдѣлни театри на войната, въ всѣки случай принадлежи на Руския Главнокомандующъ. Негово Царско Височество Българския Князь ще запази правата и званието си Главнокомандующъ на

своята армия и ще я командува лично. Ако ли Негово Величество назначи за това друго лице, то последното, както и Началника на Щаба на Армията, трѣбва предварително да бждатъ избрани съ съгласието на Руското Военно Министерство и съ одобрението на Негово Величество Всерусийския Императоръ.

За улеснение на сношенията съ Руската Главна Квартира, при главната квартира на Главнокомандующия Българската Армия ще се намира единъ генералъ отъ Руската Армия съ единъ щабъ офицеръ. При началника на всѣки корпусъ или отдѣлна частъ отъ Българската Армия ще се намира единъ руски щабъ офицеръ. Всѣко отъ тия лица при решаването на въпроситѣ отъ оперативенъ характеръ ще има право на съвещателенъ гласъ. При Главната Квартира на Руския Главнокомандующъ ще се намира единъ български генералъ или щабъ офицеръ по назначение отъ Негово Царско Височество Българския Князь.

9. Военнитѣ и транспортни кораби на Руския Флотъ въ течение на военнитѣ дѣйствия ще иматъ право да се ползватъ отъ всичкитѣ български пристанища, да се снабдяватъ въ тѣхъ съ всичкитѣ видове доволствия и да взематъ мѣрки за заграждането и отбраната имъ. Българския воененъ и транспортенъ Флотъ се поставя въ пълно разпореждане на Началника на Руския Флотъ за решаване, заедно съ него или отдѣлно на всички задачи, които той признае за нуждни.

10. Настоящето съглашение влиза въ сила незабавно следъ подписването му и съставлява държавна тайна отъ особена важность.

(Следватъ подписи).